

[Duetoft]

Så kommer der noget indskudt, som jeg ikke skal tage med, men jeg vil fortsætte lidt længere nede:

»I overvejelserne herom vil der bl.a. indgå ...« Og så nævner man miljøafgifter på CO₂ og SO₂, ændringer af el- og kraftvarmebeskatning og indførelse af miljøafgifter på erhvervslivet.

Det er da ikke at tage afstand fra den røde rapport, sådan som fru Else Theill Sørensen gør det her. Det er da en bekræftelse af, at det er et godt grundlag, at den skal indgå i overvejelserne, og at regeringen seriøst overvejer de ting. Det er da ikke en afvisning.

Det, der er problemet, er, at Det Konservative Folkeparti ikke kan lide, at energiministeren har en anden linje end Det Konservative Folkeparti. Det er det, der giver os andre problemer.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg begynder at overveje, om det i virkeligheden var en fejltagelse, at jeg for en 25-30 år siden fik et ret pænt papir på mine pædagogiske evner. Men det kan godt være, de her er kommet på en prøve, som man ikke forudså dengang.

Jeg er glad for, at hr. Duetoft citerer direkte fra rapporten. Jeg havde den desværre ikke ved mig, så derfor måtte det være efter – hvad skal man sige? – min almindelige opfattelse – jeg tror nok, jeg brugte næsten de samme ord – at denne rapport giver et godt grundlag. Så jeg vil bede hr. Duetoft se efter, når udskriften af forhandlingerne kommer. Der er ikke tale om, at Det Konservative Folkeparti mener noget andet, end hvad regeringen har udtrykt i energihandlingsplanen, eller end hvad vi tidligere har sagt.

Jeg synes også, der er grund til at læse igen, hvad jeg sagde med hensyn til indførelsen af afgifterne og problemerne med dernæst at afskaffe dem.

For det første var de ikke kun prisstabiliserende. Jeg var ganske vist dengang ikke aktiv i politik herinde, men jeg er helt sikker på, at en væsentlig begrundelse var, at man ville opsuge købekraft for ikke at få forbruget til at eksplodere. Det er muligt, det ikke specielt har været CD som regeringsmedlem, der gik ind for det, men det var den samlede regerings begrundelse, og det må dog i hvert fald også med.

Jeg har heller ikke sagt, at man, når man indfører en afgift med én begrundelse, bare kan glemme begrundelsen, og så kan det hele være lige meget. Jeg har bare sagt, at enhver regering må komme i det problem, at hvis man afskaffer afgiften med den ene eller den anden eller den tredje begrundelse, må den regering ud at hente de penge et andet sted. Der er ikke andre steder at hente dem end hos de danske forbrugere og de danske skatteborgere.

Riishøj (SF):

Det var tydeligt nok efter den debat, vi allerede har haft, hvorfor CD har rejst denne sag: Det er for at få energiafgifterne sat ned.

Vi ved også, at det er en af CD's mærkesager, og CD har sikkert nok haft mulighederne for et kommende hurtigt valg i tankerne, da man stillede denne forespørgsel.

Jeg ved ikke, om vi undrer os, men i hvert fald kan CD's holdning til afgiftspolitikken vække forundring. Vi ved jo, at CD er et parti, der ikke er meget for at spare på statens udgifter og slet ikke på militæruddgifterne, men man er meget ivrig efter at sætte afgifter ned på en lang række områder, ikke alene på energi, men også på boliger, på ejendomsskatter og på en hel række områder, hvor vi i og for sig godt kunne have høje afgifter på trods af EF. Samtidig ønsker CD en nedsættelse af momsens uden finansiering, uden kompenserende besparelser, hvad der formodentlig giver et tab for statskassen på 15–20 mia. kr.

Der var engang, da SF blev beskyldt for at bruge nationalproduktet to gange. Den snak er forstummet nu, fordi vi anviser indtægter og besparelser for vore forslag. Hvad med at se på CD's forskellige oplæg til valgflæsk? De trænger til en nationaløkonomisk grundig og kritisk gennemgang.

CD har også brugt argumentet om, at en sænkning af energiafgifterne vil ansøre arbejdsmarkedets parter til at aftale lavere lønstigninger. Det indgår også i dagsordenen.

Det kan godt være. Det ville vel også være tilfældet, hvis man holdt f.eks. huslejerne nogenlunde i ro, hvis man sænkede madmomsen og måske forhøjede momsens på mere luksusbetonede varer. Man kunne finde langt mere fornuftige former for at skabe et ordentligt forhandlingsklima omkring arbejdsmarkedet. Men en nedsættelse af nogle afgifter, der dog begræn-